

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 03 0 U 006946 11 Uvp
Sarajevo, 6.9.2012. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Ploskić Mevsude kao predsjednika vijeća, Srdić Mladena i Ajanović-Selimović Amele, kao članova vijeća, te Klinac Halime, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Udruženje građana „Borba protiv korupcije BiH“, Transparency International BiH, Banja Luka, koga zastupa advokat

protiv akta broj: A-I-18/11-1 od 14.3.2011. godine, tuženog Kantonalnog tužilaštva TK Tuzla, ul. M. Tita broj 137, u upravnoj stvari slobode pristupa informacijama, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje rješenja Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 006946 11 U od 14.4.2011. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 6.9.2012. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se uvažava, rješenje Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 006946 11 U od 14.4.2011. godine ukida i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno rješavanje.

Obrazloženje

Rješenjem Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 006946 11 U od 14.4.2011. godine, odbačena je tužba tužitelja podesena protiv odluke tuženog, broj: A-I-18/11-1 od 14.3.2011. godine, kojim je kao neosnovana odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja tuženog broj: A-I-18/11 od 18.2.2011.godine. Tim prvostepenim rješenjem tužitelju je odobren djelimičan uvid u informacije koje su pod kontrolom tužene strane, a koje se informacije tiču odluka tuženog donesenih u vezi situacije u Kazneno-popravnog zavodu Tuzla.

Protiv rješenja prvostepenog suda tužitelj je podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke zbog povrede odredbi federalnog zakona i pravila federalnog zakona o postupku koja je mogla biti od uticaja na rješenje stvari putem Kantonalnog suda. U zahtjevu se navodi da se u prvostepenom, a i tužbom pobijanom rješenju tuženog, djelimično odobrava slobodan pristup informacijama pozivom na odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama. To znači da Kantonalno tužilaštvo Tuzla kada odlučuje po zahtjevu za slobodan pristup informacijama primjenjuje pravila upravnog postupka. Kantonalni sud Tuzla ne obrazlaže o kakvom se to specifičnom krivičnom postupku radi i kojim je to zakonom takav postupak predviđen. Članom 25. stav 1. Zakona o slobodi pristupa informacijama je propisano da se u cilju provođenja tog zakona Zakon o upravi u FBiH, Zakon o upravnom postupku FBiH i Zakon o upravnim sporovima FBiH primjenjuje na sve javne organe u smislu ovog zakona, ako njime nije drugačije određeno. Članom 3. stav 2. istog Zakona o slobodi pristupa informacijama je propisano da se pod pojmom javnog organa smatraju organi sudske vlasti, znači i tužilaštva. Stoga ne stoji konstatacija iz obrazloženja rješenja da se u konkretnom slučaju ne radi o upravnoj stvari. Pobijano rješenje Kantonalnog tužilaštva Tuzla koje je predmet upravnog spora treba da se definiše kao konačni upravni akt. Pošto u konkretnom slučaju nije osigurana sudska zaštita izvan

upravnog spora, a niti je nekom drugom zakonskom odredbom izričito propisano da se ne može voditi upravni spor, to znači da je dozvoljeno da se pokrene i vodi upravni spor u ovoj pravnoj stvari. Zbog svega navedenog tužitelj predlaže da se zahtjev za preispitivanje sudske odluke uvaži i ukine rješenje prvostepenog suda.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje tuženi je predložio da se isti odbije.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj 9/05) ispitao zakonitost pobijanog rješenja prvostepenog suda u granicama zahtjeva i povreda propisa iz člana 41. stav 2. tog zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke je osnovan.

U konkretnoj upravnoj stvari, organizacija "Transparency International BiH" je dana 31.1.2011. godine od tuženog zatražila informacije koje se tiču odluka tuženog donesenih u vezi situacije u Kazneno-popravnim zavodu Tuzla, a u smislu Zakona o slobodi pristupa informacijama ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 32/01 i 48/11). Rješenjem tuženog broj: A-I-18/11 od 18.2.2011.godine, tužitelju se djelimično odobrava pristup traženim informacijama. Nakon toga je organizacija "Transparency International BiH" dana 25.2.2011. godine izjavila žalbu na ovo rješenje, a tuženi je osporenim rješenjem odbio tu žalbu. Nakon što je tužitelj podnio tužbu protiv osporenog rješenja, prvostepeni sud je pobijanim rješenjem istu odbacio u smislu odredbe člana 25. stav 1. tačka 2. Zakona o upravnim sporovima, pošto smatra da odobravanje uvida u informacije koji se tiču internih tužilačkih dokumenata ne predstavlja upravnu stvar, pošto postupak nema za predmet upravno pravni odnos nego specifični krivično-pravni postupak. Stoga osporeno rješenje nije upravni akt protiv koga se može voditi upravni spor.

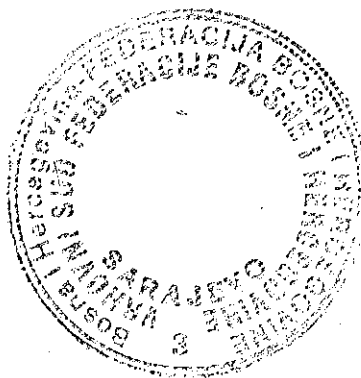
Ovakav zaključak prvostepenog suda nije pravilan, niti na zakonu zasnovan. Član 25 Zakona o slobodi pristupa informacijama ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 32/01 i 48/11) propisuje da se u cilju provodjenja tog zakona, Zakon o upravi u Federaciji Bosne i Hercegovine, Zakon o upravnom postupku i Zakon o upravnim sporovima primjenjuju na sve javne organe u smislu ovog zakona, osim ako ovim zakonom nije drugačije određeno. Dakle, iz gore navedenih odredbi proizilazi da se postupak po zahtjevu za pristup informacijama u posjedu javnih organa odvija po pravilima upravnog postupka. Također se protiv konačnih rješenja u tom postupku može pokrenuti upravni spor, tj. ista predstavljaju upravni akt u smislu člana 8. Zakona o upravnim sporovima. Nadalje, članom 3. stav 2. Zakona o slobodi pristupa informacijama je regulisano da se pod pojmom javnog organa smatraju i organi sudske vlasti, pa je stoga tuženi u ovom upravnom sporu, tj. Kantonalno tužilaštvo TK Tuzla, javni organ u smislu te zakonske odredbe (kako se osnovano i tvrdi u zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke). Tuženi prilikom donošenja osporenih rješenja nije postupao u specifičnom krivično-pravnom postupku, kako pogrešno poprima prvostepeni sud, već u upravnom postupku po zahtjevu za slobodan pristup informacijama, dakle u upravnoj stvari. Stoga je odbacivanjem tužbe zbog toga što nisu ispunjeni uslovi za pokretanje upravnog spora prvostepeni sud učinio povredu federalnog zakona o postupku koja je mogla biti od uticaja na rješavanje stvari, pa se navodi zahtjeva za vanredno preispitivanje pobijane presude u tom pogledu ukazuju osnovanim.

Također iz dokumentacije koja se nalazi u spisu predmeta proizilazi da je zahtjev za pristup informacijama po kojem je tuženi rješavao u prvostepenom postupku, kao i žalbu na prvostepeno rješenje, podnijelo pravno lice po imenu "Transparency International Bosna i Hercegovina", dok je tužbu zbog šutnje uprave podnijelo pravno lice pod nazivom Udruženje građana "Borba protiv korupcije BiH". Istovjetna situacija postoji i u predmetu

ovog suda broj: 09 0 U 005581 11 Uvp, u kome je od punomoćnika tužitelja zatraženo razjašnjenje u pogledu naziva tužitelja i registracije istog. Nakon što je punomoćnik tužitelja ovom sudu dostavio Rješenje o registraciji Osnovnog suda u Banjaluci, broj: F-1-153/03 od 9.9.2009. godine ustanovljeno je da je tužitelj registrovan kao Udruženje građana "Borba protiv korupcije –Bosna i Hercegovina", a da je u Statutu ovog udruženja, u članu 3. navedeno da će se udruženje u svom djelovanju koristiti nazivom "Transparency International Bosna i Hercegovina" (pod kojim nazivom su u konkretnom slučaju i tražene informacije u smislu Zakona o slobodi pristupa informacijama). Zbog ove okolnosti je upitna aktivna legitimacija tužitelja u ovom upravnom sporu, što prvostepeni sud nije imao u vidu prilikom donošenja pobijane odluke, pa se ta odluka u ovom dijelu ne može ni ispitati.

Dakle, prema naprijed navedenom proizilazi da je prvostepeni sud prilikom donošenja pobijanog rješenja povrijedio pravila postupka koja su mogla biti od uticaja na rješavanje stvari, pa je ovaj sud, primjenom člana 46. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima, zahtjev za vanredno preispitivanje uvažio, pobijano rješenje ukinuo i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovni postupak, u kojem će se, imajući u vidu primjedbe ovog suda (a posebno postojanje aktivne legitimacije tužitelja) odlučiti o podnesenoj tužbi.

Zapisničar
Klinac Halima, s.r.

Predsjednik vijeća
Ploskić Mevsuda, s.r.

Tačnost prepisa potvrđuje	potvrđuje